

Arrest

nr. 204 934 van 6 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en T. LIPPENS
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, op 20 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. LIPPENS *loco* advocaat D. ANDRIEN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 29 december 2016 en heeft zich vluchteling verklaard op 11 januari 2017.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 17 februari 2017 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 9 januari 2018.

1.3. Op 18 januari 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 19 januari 2018 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Jordaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te van al Zarqa in Jordanië. Sinds 2009 woonde u alleen in Amman. U hebt eind 2010 uw bedrijf 'Zilal al Qamar' opgericht .

Op 1 december 2012 hebt u S.(...) A.(...) S.(...) a.(...) K.(...) aangeworven met wie u een relatie kreeg en vanaf maart 2011 hadden jullie seksuele contacten. Jullie hebben nooit huwelijksplannen gemaakt. In juni – juli 2011 werd u een nacht opgepakt door de politie omwille van cheques die u niet uitbetaald had aan klanten. Op 26 oktober 2011 is uw relatie met S.(...) aan het licht gekomen nadat een andere medewerkster, een zekere H.(...), ruzie had gekregen met S.(...) en vervolgens de ouders van S.(...) ingelicht had over jullie relatie. De familie van S.(...) heeft diezelfde dag uw ouderlijk huis in Zarqa beschoten en uw familie aangevallen. Uw broer is u in Amman komen opzoeken om u uw paspoort te overhandigen omdat uw familie besloten had dat u het land diende te verlaten. U bent legaal via Syrië naar Egypte gereisd. Op 27 oktober 2011 heeft de familie van S.(...) uw bedrijf in Amman aangevallen en alles vernield. Er werd nog van jullie kant geprobeerd om tot een verzoening te komen, doch tevergeefs. Op 28 oktober 2011 werd er een document opgesteld tussen uw stam en de stam van S.(...) , namelijk a.(...) K.(...), waarin staat dat de familie a.(...) K.(...) niet akkoord gaat om zes maanden tijd te geven om de zaak te regelen maar de dood eist van Y.(...) A.(...) O.(...) F.(...). Op 3 november 2011 heeft uw familie F.(...) een document door de mukhtar laten opstellen waarin staat te lezen dat gans de familie F.(...), zowel in binnen – als buitenland, u hebben verstoten omwille van uw criminele daad. In Egypte vernam u via M.(...), een vriendin van S.(...), dat haar ouders haar niet naar buiten laten gaan, ze geen bezoek mag krijgen, ze haar hand hebben gebroken en ze haar telefoon niet mag gebruiken. Kort daarna hebt u uiteindelijk toch met S.(...) kunnen praten via de telefoon van M.(...). U bent van Egypte doorgereisd naar Libië waar u vier jaar heeft gewoond.

Op 22 juli 2016 zou u in Libië gehuwd zijn met de Syrische, M.(...) S.(...) (OV 8.372.274; CG 17/10327/B), die al eens eerder gehuwd was geweest. U bent per boot illegaal doorgereisd naar Italië, waar op 15 oktober 2016 uw vingerafdrukken genomen werden in Salerno. Op 11 januari 2017 heeft u hier asiel aangevraagd onder de naam O.(...) S.(...) van Palestijnse origine, geboren op 11 oktober 1986 te Al Yarmouk.

Op 7 februari 2017 heeft u gedurende 15 dagen het opvangcentrum Bierset verlaten omwille van verbaal en fysiek geweld ten overstaan van uw intussen ex-partner, M.(...) S.(...), en haar kinderen uit haar eerste huwelijk, namelijk M.(...) A.(...) F.(...) (geboren op 5augutsus 2010) en M.(...) F.(...) (geboren op 31december 2013).

Op 8 februari 2017 heeft u tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken uw identiteit gewijzigd en dit nadat M.(...) S.(...) op 27 januari 2017 de Dienst Vreemdelingenzaken had ingelicht over uw valse nationaliteit en identiteit. Na uw gehoor heeft u aan uw zus T.(...), die nog thuis woont, gevraagd om de documenten met betrekking tot het stammenconflict te laten opsturen via whatsapp. De documenten met betrekking tot uw bedrijf en het feit dat u door verschillende procureurs-generaal bent opgeroepen na klachten van klanten werden u ook door uw familie opgestuurd. Uw documenten in verband met het verlies van uw paspoort in Libië en dergelijke werden u opgestuurd door uw vrienden in Libië.

U bent religieus gescheiden in 2017 en sinds 25 september 2017 woont u niet meer samen met M.(...) S.(...). Uw tante heeft uw ex recent gecontacteerd om jullie te verzoenen.

Ter staving van uw asiëldossier legt u nog volgende bijkomende documenten neer: een kopie van uw Jordaans paspoort, een kopie van uw Jordaanse identiteitskaart, een kopie van uw Libisch rijbewijs, een kopie van een proces-verbaal naar aanleiding van het verlies van uw Jordaans paspoort opgesteld in Tripoli dd. 30/05/2016, een kopie van kennisgeving van verlies paspoort te Tripoli, een kopie van inschrijving van uw bedrijf bij de kamer van koophandel in Jordanië, kopie van documenten in verband met uw bedrijf zoals btw nummer, kopie van de inschrijving van het vennootschap 'Zilal al Qamar', kopie van vergunning bedrijf, kopie van nationaal nummer van het bedrijf, kopie van tewerkstelling van medewerkster H.(...) dd. 01/12/2010, kopie van arbeidsovereenkomst van medewerkster S.(...) a.(...) K.(...) dd. 01/12/2010, kopie van overzicht van oproepingen door procureursgeneraal, kopie van stammenbemiddeling met de stam a.(...) K.(...) dd. 28/10/2011, kopie van verstoting van Y.(...) A.(...) O.(...) F.(...) door de familie F.(...), een document van de radiologie voor een echografie op 27/12/2017, een medisch attest dd. 04/01/2018 van de huisarts waarin medicatie voor een depressie

wordt voorgeschreven en een medisch attest dd. 05/01/2018 van de orthopedist in verband met uw knie.

B. Motivering

Er dient na het gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

U baseert uw asielaanvraag op het feit dat u in Jordanië met de dood bedreigd wordt door de familie/stam van een medewerkster genaamd S.(...) A.(...) S.(...) a.(...) K.(...) met wie u een seksuele relatie had sinds maart 2011 (CGVS pp. 7 en 8). Er kan hieraan echter geen geloof worden gehecht en dit omwille van tal van tegenstrijdigheden en omissies gedurende uw asielaanvraagprocedure.

Vooreerst beweert u op de zetel van het CGVS, dd. 09/01/2018, dat op 26 oktober 2011 uw ouderlijk huis in al Zarqa (in al Isqan wijk) door de familie a.(...) K.(...) werd beschoten en vervolgens uw broer ongemerkt diezelfde avond u uw paspoort in Amman is komen brengen waarmee u direct, diezelfde dag nog, het land heeft verlaten (CGVS, pp. 2, 7, 8, 9 en 11). In de Vragenlijst voor het CGVS (dd. 08/02/2017) heeft u echter slechts verklaard dat ze u thuis zijn komen zoeken maar u gelukkig op dat moment niet thuis was, niets meer en niets minder (Vragenlijst punt 3 vraag 5). Moest er effectief geloof kunnen worden gehecht aan dit schietincident kan er toch van uit worden gegaan dat u een dergelijk gegeven zeker wel zou hebben vermeld in uw initieel gehoor. De vaststelling dat u dit niet hebt gedaan, komt uw geloofwaardigheid niet ten goede. Voorts verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw laatste adres in de wijk al Isqan te Zarqa was en u daar sinds uw geboorte steeds heeft gewoond tot 2011 (Verklaring DVZ punt 10 p. 4). Met geen woord heeft u gerept over uw adres in Amman waar u sinds 2009 zou hebben gewoond (CGVS, p. 2). Ook heeft u in uw Vragenlijst geen enkele allusie gemaakt op het feit dat uw broer die avond na de aanval op het ouderlijk huis u uw paspoort in Amman is komen brengen nadat uw moeder u telefonisch had verwittigd van de problemen (Vragenlijst punt 3 vraag 5; CGVS p. 9). Het feit dat het adres in Amman geen officieel adres is (CGVS, p. 10), kan geen afdoende verschoning bieden waarom u dit adres niet eerder hebt vermeld tijdens uw asielaanvraagprocedure temeer er u aan het begin van het gehoor op het CGVS de kans werd geboden om opmerkingen te geven met betrekking tot uw eerste gehoor (CGVS, pp. 1 en 2).

Daarnaast beweerde u in uw Vragenlijst dat u, voordat de familie van S.(...) naar uw huis in al Zarqa kwam, door de familie van S.(...) telefonisch met de dood was bedreigd (Vragenlijst punt 3 vraag 5). Op de zetel van het CGVS gepeild of u in dezer ooit rechtstreeks door de familie van S.(...) bent bedreigd, antwoordt u dat dit niet het geval was aangezien u ze nooit ontmoet hebt. Vervolgens gevraagd of u ze ooit hebt gesproken antwoordt u andermaal resoluut 'neen' (CGVS, p. 11). Geconfronteerd met uw verklaringen in de Vragenlijst beweert u dat u in Egypte telefonisch bedreigd bent door onbekenden omwille van uw bedrijf maar dat dit niets te maken heeft met S.(...) en haar familie (CGVS, p. 11). Andermaal gewezen op het feit dat u bij de DVZ verklaarde telefonisch door de familie van S.(...) met de dood te zijn bedreigd, werpt u opnieuw op dat u enkel in Egypte een dreigetelefoon kreeg en dat er misschien wel een fout was gemaakt (CGVS, p. 12). Het hoeft geen betoog dat dit geen afdoende verschoning biedt. De verklaring over de telefonische doodsbetrediging staat in de Vragenlijst vermeld in kader van uw problemen met de familie van S.(...) en niet naar aanleiding van uw problemen met uw firma en kan er hieromtrent geen misverstand zijn ontstaan.

Verder beweerde u ten overstaan van DVZ dat na uw vertrek uw familie verhuisd is naar de wijk al Batrawi en dat ondertussen de problemen zijn uitgegroeid tot een vete tussen de clans, namelijk tussen de clan van S.(...) haar familie en de clan van uw familie (Vragenlijst punt 3 vraag 5). Dit is toch wel opmerkelijk en niet in overeenstemming met het door u neergelegde document. Immers, op de zetel van het CGVS legt u een kopie neer van het document waarin staat dat uw familie u verstoten heeft (CGVS, p. 4) en dit reeds een week nadat op 28 oktober 2016 de familie a.(...) K.(...) uw dood geëist heeft na tevergeefse pogingen tot stammenbemiddeling (CGVS, pp. 8, 9 en 10). U voegt hieraan toe dat uw familie u verstoten heeft om problemen te vermijden met de andere familie en om aan te tonen dat ze niets meer met u te maken hebben (CGVS, p. 10). Het kan dus gezien deze door u geschilderde gang van zaken niet overtuigen dat de problemen dusdanig zouden zijn geëscaleerd zoals u in uw Vragenlijst liet noteren. Meer nog, u heeft in uw Vragenlijst nooit melding gemaakt van het feit dat er op 28 oktober 2011 een document is opgesteld tussen beide stammen waarin te lezen staat dat de stam a.(...) K.(...) uw dood eist en niet akkoord gaat met verzoening, noch heeft u enige allusie gemaakt op het

document waarin uw familie F.(...) u verstoot naar aanleiding van uw criminele daad (dixit vertaling van het document toegevoegd aan het administratief dossier). Geconfronteerd met dermate grote lacune, namelijk de verstoting, vergoelijkt u dit door te stellen dat u heel zenuwachtig was tijdens het eerste interview en u moe was na een lange reis en u er niet bij heeft stilgestaan (CGVS, p. 12). Gewezen op het feit dat pas een maand na het indienen van uw asielaanvraag (dd. 11/01/2017) dit bewuste interview plaatsvond, werpt u andermaal op dat u bij aankomst ziek was geworden en u op dag van het interview zenuwachtig was en u toen uw naam hebt laten veranderen en u geen documenten bij had (CGVS, p. 12). Tot driemaal toe wordt u deze vraag gesteld en telkens haalt u dezelfde argumenten aan : moe, zenuwachtig, ziek, niet aan gedacht (CGVS, pp. 12 en 13). Het feit dat er u toen gevraagd werd om bondig te zijn en er veel vragen werden gesteld over uw reisweg bieden geen verschoning om een dergelijk cruciaal element dat mede aan de grond ligt van uw asielrelaas niet te vermelden temeer er u aan het begin van het gehoor op het CGVS expliciet gevraagd werd of u opmerkingen had met betrekking tot het eerste interview en of u alle essentiële elementen in kader van uw asielrelaas had aangekaart (CGVS, p. 1). U had geen opmerkingen en u had alle essentiële elementen aangekaart, zo stelde u (CGVS, pp. 1 en 2). Verder had u tijdens het interview dd. 08/02/2017 wel documenten neergelegd met betrekking tot uw ware Jordaanse nationaliteit en identiteit (CGVS, p. 12), maar u heeft pas na dat interview uw zus gecontacteerd om de documenten (het besluit dat de stam u wil doden en het besluit dat uw familie u heeft verstoten) te laten opsturen (CGVS, p. 13). Gevraagd waarom u uw zus niet eerder had gecontacteerd om deze belangrijke documenten op te sturen, wijt u dit aan het feit dat u niet goed was voorbereid en u er niet bij stil had gestaan (CGVS, p. 13). Het hoeft geen betoog dat ook deze argumenten niet afdoende zijn temeer u bij uw asielaanvraag een valse nationaliteit (O.(...) S.(...) van Palestijnse origine uit Syrië) had opgegeven en u wist dat u nu de waarheid moest vertellen over het waarom van uw vertrek uit Jordanië. Uw laconieke houding wijst andermaal op het ongeloofwaardig karakter van uw vluchtmotieven uit Jordanië. Ook het feit dat u initieel een valse nationaliteit en identiteit hebt opgegeven en u dit pas hebt aangepast op 8 februari 2017, en dit nadat uw ex tijdens haar interview op 27 januari 2017 ten overstaan van DVZ had vermeld dat u een valse nationaliteit en identiteit had opgeven (Vragenlijst vrouw vraag 3 punt 8), onderstrepen nogmaals dat u de Belgische asielinstanties doelbewust heeft trachten te misleiden en doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

In het licht van bovenstaande vaststellingen dient er te worden geconcludeerd dat er aan uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar uw land van origine omwille van eremoord geen geloof kan worden gehecht.

De door u neergelegde documenten, namelijk een kopie van stammenbemiddeling met de stam a.(...) K.(...) dd. 28/10/201 en een kopie van verstoting van Y.(...) A.(...) O.(...) F.(...) door de familie F.(...), betreffen enkel kopieën en hieraan wordt enkel bewijswaarde toegekend in het geval van een geloofwaardig relaas. Dit is in casu niet het geval. Een kopie van tewerkstelling van uw medewerkster H.(...) dd. 01/12/2010 en een kopie van een arbeidsovereenkomst van uw medewerkster S.(...) al K.(...) dd. 01/12/2010 tonen enkel aan dat deze personen bij u werkzaam waren, niets meer niets minder.

Wat betreft uw problemen met uw bedrijf dewelke uzelf in de marge aankaart, dient te worden opgemerkt dat dit feiten zijn die ressorteren onder de gemeenrechtelijke sfeer. Zo werd u in juni-juli 2011 een nacht vastgehouden door de politie omdat er niet voldoende geld op uw rekening stond om uw klanten uit te betalen en werd u vrijgelaten na het vereffenen van de rekeningen bij de bank (CGVS, p. 4). De rechtbank van Amman had u veroordeeld tot het uitbetalen van een geldboete (Vragenlijst punt 3 vragen 1 en 2). Verder geeft u zelf aan dat dit niet de reden was van uw vertrek uit Jordanië (CGVS, p. 6). U beweert later in Egypte telefonisch te zijn bedreigd door klanten die ongeduldig waren omdat het probleem met de cheques nog niet was opgelost (CGVS, p. 11). Gepeild waarom u deze problemen met het bedrijf niet hebt aangekaart bij het invullen van de Vragenlijst (meer bepaald bij punt 3 vraag 7), geeft u zelf aan dat u het probleem met uw bedrijf wel kan oplossen omdat het te maken heeft met geld en dat de reden van uw vertrek te maken had met S.(...) en de dreigementen van haar familie maar dat u hiervoor niet naar de autoriteiten kon stappen omdat de meeste leden van haar stam bij de overheid werken (CGVS, p. 11). Tot tweemaal toe gevraagd of u bij terugkeer naar uw land van origine een vrees koestert naar aanleiding van de problemen in verband met uw bedrijf blijft u heel vaag en stelt u dat een paar klanten heel boos reageerden omdat de cheques niet op tijd werden uitbetaald en dat er een aantal dreigementen zijn geuit aan uw adres maar u weet niet of ze serieus zijn of niet (CGVS, p. 11). Verder geïnformeerd of de klanten dan niet via de overheid geprobeerd hebben om hun geld te krijgen, beweert u dat ze klacht hebben ingediend bij de politie (CGVS, p. 11). U verwijst hiervoor naar een document en werpt op dat er een klacht is ingediend in het politiebureau al Muwakkar, doch u vermoedt dat dit door de familie van S.(...) is gebeurd omdat u daar geen klanten heeft (CGVS, p. 12).

Dit vermoeden van uwentwege is totaal ongegrond temeer uw vrees voor vervolging in het kader van eremoord ongeloofwaardig is bevonden. Wat betreft de problemen met uw bedrijf dient te worden opgemerkt dat dit motief niet ressorteert onder één van de criteria van de Conventie van Genève, namelijk vervolging omwille van uw politieke overtuiging, uw religie, uw nationaliteit, uw ras of omdat u tot een bepaalde sociale groep zou behoren. De documenten die u neerlegt, namelijk een kopie van inschrijving van uw bedrijf bij de kamer van koophandel in Jordanië, kopie van documenten in verband met uw bedrijf zoals btw nummer, kopie van de inschrijving van uw vennootschap 'Zilaal al Qamar', kopie van vergunning van uw bedrijf, kopie van nationaal nummer van het bedrijf en kopie van overzicht van oproepingen door procureurs-generaal, wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie daar deze elementen hier op zich niet ter discussie staan.

Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar Jordanië. Zo maakt u zelf geen melding van het gegeven niet te kunnen rekenen op een correcte rechtsgang in Jordanië naar aanleiding van de problemen met uw bedrijf. Dat u correct werd behandeld blijkt uit het gegeven dat u na een nacht te zijn vastgehouden weer werd vrijgelaten nadat u de rekeningen had vereffend (CGVS p. 4). Bovendien gaf u in kader van het invullen van de Vragenlijst duidelijk aan geen problemen te hebben gehad met uw autoriteiten, noch met medeburgers (Vragenlijst vraag 3 punt 7). Niets wijst er dus op dat u, moest het hier ooit toe komen, geen correcte rechtsgang zou kennen.

De overige documenten, namelijk een kopie van uw Jordaans paspoort, een kopie van uw Jordaanse identiteitskaart, een kopie van uw Libisch rijbewijs, een kopie van een proces-verbaal naar aanleiding van het verlies van uw Jordaans paspoort opgesteld in Tripoli dd. 30/05/2016, een kopie van kennisgeving van verlies van uw paspoort te Tripoli, hebben betrekking op uw nationaliteit en uw identiteit, gegevens die hier op zich niet ter discussie staan. Er dient echter wel opgemerkt dat uw ware reisweg niet kan worden gecontroleerd en er hieromtrent ook onduidelijkheid rijst aangezien u op de DVZ verklaarde dat u reeds op 08/10/2011 Jordanië heeft verlaten (Verklaring DVZ punt 31, p. 10), terwijl u op de zetel van het CGVS verklaarde dat dit pas op 26/10/2011 was (CGVS, pp. 4 en 5).

De medische attesten die in België zijn afgegeven, namelijk een document van de radiologie voor een echografie op 27/12/2017, een medisch attest dd. 04/01/2018 van de huisarts met betrekking tot het voorschrijven van medicatie voor een depressie en een medisch attest dd. 05/01/2018 van de orthopedist in verband met uw knie, hebben geen uitstaans met de Vluchtelingenconventie. Voor een eventuele beoordeling van deze motieven dient u zich te richten tot de geëigende procedure zijnde 9ter. Volledigheidshalve dient nog opgemerkt dat er zich tijdens het gehoor geen problemen hebben voorgedaan en er ook uit uw verklaringen blijkt dat u de vragen goed hebt begrepen en er hieromtrent geen misverstanden zijn kunnen ontstaan.

In hoofde van uw ex M.(...) S.(...) (OV 8.372.274; CG 17/10327/B) heeft het CGVS de vluchtelingenstatus toegekend. Hierbij dient te worden opgemerkt dat elk dossier individueel wordt geanalyseerd en beoordeeld. Verder dient te worden aangestipt dat uw ex via haar advocate op 27 september 2017 met klem gevraagd heeft dat haar dossier losgekoppeld wordt van uw dossier. Daarenboven verklaart uzelf dat jullie religieus zijn gescheiden en daarom apart wonen (CGVS, p. 6).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en een manifeste appreciatiefout, voert verzoeker aan dat artikel 27 van voornoemd koninklijk besluit van 11 juli 2003 niet correct werd toegepast door het Commissariaat-generaal voor de

vluchtelingen en de staatlozen. Hij wijst erop dat krachtens de artikelen 197, 198 en 199 van het UNHCR 'Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status', onjuiste verklaringen op zich niet een voldoende reden zijn om de status te weigeren en de interviewer de verantwoordelijkheid heeft om deze verklaringen in het licht van de omstandigheden van elk dossier te interpreteren. Verzoeker meent dat de tegenstrijdigheden die in de bestreden beslissing aangehaald werden niet van deze aard zijn dat ze de geloofwaardigheid van het hele relaas kunnen aantasten. Volgens verzoeker miskent het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de notie van vluchteling en die van subsidiaire bescherming door telkens de voor hem meest nadelige interpretatie te weerhouden. Verzoeker beroept zich bovendien op "de verkeerde beoordeling, op het gebrek, fout of tegenstrijdigheid in de oorzaken en/of motieven" en verzoekt dat hem het voordeel van de twijfel wordt verleend. Vervolgens onderneemt hij een poging om de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Hij formuleert zijn verweer als volgt:

• Aangaande de verzoekers omissies

Verweerder is van mening dat verzoeker niet alles op de DVZ heeft verteld en dat dit de geloofwaardigheid van de door verzoeker uitgelegde problemen aantast. Volgens de tegenpartij zou er effectief geloof kunnen worden gehecht aan de verklaringen dat verzoeker bij het CGVS maakte kan er toch van de verzoeker verwacht worden dat hij dit ook had verklaard bij de DVZ. Aldus is het voor het CGVS onverstaanbaar dat verzoeker bij de DVZ niets over de schietincident vermeldde en ook niet over zijn verhuizing naar Amman in 2009.

Verzoeker herinnert er in dit verband aan dat hij, net als andere asielzoekers, bij de DVZ werd verzocht de problemen die hij in zijn land van herkomst heeft ondervonden samen te vatten en zo kort mogelijk te zijn. De persoon die hem ondervroeg, herinnerde hem er herhaaldelijk aan beknopt te zijn en legde hem ook uit dat hij verder op het CGVS alles in details zou kunnen uitleggen. Verzoeker heeft zich aldus aan de instructies toegepast en was zo kort mogelijk. Hij vertelde op de DVZ de kernelementen van zijn vrees: hij werd in Jordanië met de dood bedreigd door de stam van S.(...), een van zijn werknemers met wie hij een seksuele relatie had sinds 2011. Toen de stam van S.(...) dit te weten gekomen zijn, werden zij woedend en kwamen verzoeker bij zijn ouderlijke huis opzoeken. Verzoeker vertelde verder dat hij gelukkig toen niet thuis was. Diezelfde nacht nam hij op aanraden van zijn familie de vlucht uit Jordanië. Verzoeker heeft volgens hem

Hoewel hij niet in detail is ingegaan, beweert verzoeker dat hij de feiten goed heeft samengevat. Hij negeerde het schietincident niet; hij zei uiteraard dat hij gelukkig op dat ogenblik niet thuis was. Dit was voor hem een duidelijke insinuatie; hij moest toen alles in kort vertellen en begreep dat hij dit op het gehoor bij het CGVS in meer detail zou kunnen uitleggen. Bij dezelfde gelegenheid zei hij ook niet uitdrukkelijk dat zijn broer die avond hem zijn paspoort kwam brengen. Maar verzoeker zij toen wel dat hij was vertrokken na het advies van zijn familie.

De elementen die tijdens het gehoor bij het CGVS zijn toegevoegd, zijn voor verzoeker slechts verduidelijkingen. Deze details zijn op geen enkele wijze in tegenspraak met zijn verklaringen die hij op het interview bij de DVZ opgaf.

Bovendien meent verzoeker dat hem bij de DVZ nooit om zijn laatste adres in Jordanië werd gevraagd. De vraag die hem toen werd gesteld, was wat was het adres van je ouders? Verzoeker is dan ook van mening dat hij niet kan worden verweten dat hij niet verklaard heeft dat hij sinds 2009 in Amman is gaan wonen. Ook verklaarde verzoeker tijdens zijn gehoor dat de stam van S.(...) naar zijn ouderlijk huis is gekomen omdat zijn familie een bekende familie was in de regio en dat hun adres gemakkelijk te vinden was (gehoorverslag, p. 9).

• Aangaande de telefonische bedreiging

Tot wat de telefonische bedreiging betreft, beweert verzoeker dat er hieromtrent wel een misverstand is ontstaan. Verzoeker meent dat hij, zoals hij het op de zetel van het CGVS verklaarde, nooit telefonisch met de dood werd bedreigd door de familie van S.(...). Verzoeker begreep dus niet waarom dit op de zetel van het CGVS werd gezegd. Hij dacht toen dat er misschien een misverstand was ontstaan met het feit dat hij in Egypte werd bedreigd. Maar na het gehoor, toen zijn advocaat hem de beslissing uitlegde en met hem naar de vragenlijst keek, begreep verzoeker beter wat de probleem was. Verzoeker heeft nooit gezegd dat hij voordat de familie van S.(...) naar zijn huis in al Zarqa kwam, door de familie van S.(...) telefonisch met de dood werd bedreigd. Hij verklaarde echter dat zijn familie fysiek maar ook telefonisch bedreigd werd. Het is dan toch een misverstand dat niet van dien aard is dat het geloofwaardigheid van de vrees van de verzoeker aantast.

• Aangaande het escaleren van de problemen tot een vete tussen clans

Het CGVS beweert bovendien dat het feit dat de problemen uitgedaagd zijn tot een vete tussen de clan van de familie van S.(...) en de clan van de familie van de verzoeker niet in overeenstemming met door verzoeker neergelegde document waarop staat dat zijn familie hem verstoten heeft ("Dit is toch wel opmerkelijk en niet in overeenstemming met het door u neergelegde document"; "Het kan dus gezien

deze door u geschilderde gang van zaken niet overtuigen dat de problemen dusdanig zouden geëscaleerd zoals u in uw Vragenlijst liet noteren" (bestreden beslissing, p. 2)). Dit is een ongegrond oordeel. De tegenpartij interpreteert de verklaringen van de verzoeker en vindt dat dit niet consistent is zonder zelfs de situatie van de verzoeker en zijn verklaringen te analyseren met betrekking tot wat er in Jordanië gebeurt in soortgelijke gevallen van eerwraak.

Verzoeker legde duidelijk uit dat de problemen tussen de families nog uitgegroeid zijn nadat zijn familie hem verstoten had. Zijn familie heeft daarom ook twee weken nadat ze hem verstoten hebben moeten verhuizen. Hij verklaarde ook dat dit gewoon was in Jordanië en dat het in zijn geval ook te maken heeft met de fijt dat de familie van S.(...) Bedoeïen zijn en dat Bedoeïen erg "koppige mensen" zijn, dat ze ook erg gehecht zijn aan tribale tradities en dat het ten slotte heel moeilijk is om met hen te onderhandelen omdat hun mentaliteit wel anders is (gehoorverslag, p. 10).

Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat verzoeker ter ondersteuning van zijn verzoek neerlegt dat de Jordaanse samenleving zich op stammen baseert en de stamwetten sinds de oprichting van Jordanië tot huidig nog steeds van kracht zijn. Ondanks de evolutie van de Staat, hebben stammen de tribale justitie naast de "staats" justitie in stand gehouden. Volgens de stamwetten worden ongehuwde mensen die een seksuele relatie hebben en die daarvoor betrapt worden, vervolgd en met de dood bedreigd. Er is in dit geval geen bescherming beschikbaar van de Jordaanse staat en mensen hebben dan geen andere keuze dan uit het land te vluchten. De familie van de misdadiger wordt ook krachtens de stamwetten gedwongen de regio te verlaten ("tribal Jalwa"). De "jalwa" wordt toegepast op elk familielid van de "misdadiger" en dit tot en met de 5de grootvader:

- Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, Jordan: Risk to men, who have been accused by relatives of a girl, of engaging in an illicit affair, and threatened with death; protection available to such men; examples of cases in which men have been "honour-killed", 2 September 2004, JOR42883.E, beschikbaar op: <http://www.refworld.org/docid/42df611734.html> - stuk 3:

"The anthropologist indicated that while honour crimes are more often directed toward women, men can also be the object of such crimes.

In Jordan, the strong social stigma associated with illicit sexual relations means that threats of "violent revenge" are commonplace. These threats are directed at both the woman and the man involved in the affair (...)

The anthropologist went on to mention that couples that do not meet the approval of their families, society or Jordanian law (e.g. in the case of a Muslim woman and a Christian man) commonly leave Jordan for fear of revenge.

(.. .)[a] man who has an illicit relation with a girl but does not want to marry her, or the man who seduces a married woman and is discovered would do well to seek refuge elsewhere. When people talk about violent revenge this is always stated in terms of death. A severe beating of the man who violated the honour of a family is not sufficient to clear the blemished honour

The anthropologist indicated that she was unaware of any protection available to men threatened with honour crimes, apart from the "often lighter" punishment for honour crimes.

The anthropologist was aware of one case in Jordan in which an unmarried Muslim man eloped with a Christian girl (their marriage would not be legal in Jordan). The girl's brother tracked them down and attacked the man and both men were killed in the ensuing gun battle. Apart from this "historical case," the anthropologist said that while violent threats are often expressed, most couples flee before they must face any severe reprisals.

In 31 August 2004 correspondence with the Research Directorate, a professor of anthropology at Linköping University in Sweden, who specializes in gender development in Jordan and Syria, agreed that in Jordan, men who are accused of having illicit affairs can also be subject to threats. She added that to her knowledge, no protection was available from the Jordanian State. "

- Australia: Refugee Review Tribunal, Jordan: 1. Please advise whether there is any evidence that male members of the A.(...) O.(...) (or any other tribe) face sanctions if they marry outside tribal custom. 2. Please provide any information suggesting that this is not the case. 3. Please advise where Jarash is. Is it rural or urban? 4. Please advise whether tribal custom would apply equally in all areas of Jordan. 5. Would state protection be available against any harm inflicted by a tribe in these circumstances?, 26 September 2007, JGR32180, beschikbaar op: <http://www.refworld.org/docid/4b6fe262d.html> - stuk 4:

"There is no political will to fight so-called honour crimes. The tribal mentality is the main driving force that makes this phenomenon spin out of control,"

- Franse vertaling van een artikel van de "Programme de Communication et des Droits de l'Homme/centre de la Protection et de la Liberté des Journalistes, <http://www.alwakeelnews.com/print/45974> - stuk 5 :

« Dans un pays comme la Jordanie, la société est fondée sur les tribus ; les lois tribales sont restées, depuis sa fondation, « telle une meule » qui garantit la continuité de sa population malgré l'évolution de l'état, les tribus ont gardé « La Justice Tribale » en parallèle de la Justice Civil.

(...)

La loi tribale traite avec ce qu'on appelle « les cinq du sang », ce qui veut dire « les cinq grand-pères de la personne incriminée, ainsi on dit : tel, fils de tel, fils de tel, ... », et la solution sera plus morale que matérielle.

(...)

« Jalwa tribal » qui veut dire, obliger la famille du criminel à quitter la région ».

- Franse vertaling van artikel van de « l'Arabe moderne », 30 maart 2014 - stuk 6:

« En Jordanie: le crime au nom de l'honneur, est protégé par la loi et a le soutien de la société.

(...)

Aucune statistique jordannienne officielle ne documente le nombre de crimes d'honneur commis par an ; par contre, des organisations actives des droits des Jordaniennes annoncent au moins 20 crimes par an au nom de l'honneur.

(...)

Dans la loi tribale, la « jalwa » s'applique sur chaque membre du registre du criminel, avec il a un lien de parenté jusqu'au 5e grand-père :

(...)

Il a fallu laisser certaines affaires importantes pour qu'elles soient jugées par la loi administrative, ce qui veut dire la loi des gouverneurs administratifs ; ces affaires sont : les crimes d'honneur, les meurtres et la scarification (...); les autres affaires seront jugées par la loi civile ».

Uit de door de verzoeker tot staving van verzoek overgelegde documentatie blijkt dat volgens het stamrecht niet alleen de betrokkene maar ook heel zijn gezin gestraft wordt voor een eermisdrijf. De stam van het 'slachtoffer' overgaat in dit geval tot het 'schoonmaken' van de andere stam om hun eer te wreken. De stam van de 'misdadiger' moet de regio ook verlaten. Zou deze stam ongehoorzaam zijn, zou het ook het slachtoffer kunnen worden van de wraak van de 'slachtoffer'-stam.

Ten slotte, meent verweerder dat verzoekers uitleg waarom hij de documenten over zijn problemen in Jordanië met de clan van S.(...) niet eerder aan zijn zus vroeg niet afdoende zijn en dat zijn laconieke houding wijst andermaal op het ongeloofwaardig karakter van zijn vluchtmotieven uit Jordanië.

Dit is nogmaals een vooroordeling van de kant van de tegenpartij. De tegenpartij nam aan dat de asielzoeker de Belgische asielautoriteiten wilde bedriegen, omdat hij zijn echte identiteit in het begin niet durfde op te geven.

De verzoeker legde echter duidelijk uit waarom hij deze documenten niet eerder heeft aangevraagd. De wederpartij kan niet op goede gronden aannemen dat een dergelijke verklaring onvoldoende is aangezien daar het heel begrijpelijk is dat moeilijk is voor asielzoekers om documenten te verkrijgen die hun problemen die zich in het land van herkomst hebben voorgedaan bewijzen. Dit is een realiteit van asiel. Het is niet gemakkelijk om je land te verlaten omdat iemand je met de dood bedreigt. Het is ook niet gemakkelijk om naar een ander land te reizen en alles te begrijpen wat u moet doen of verkrijgen om een bescherming in dit land te kunnen krijgen. Het is ook duidelijk dat dit bijzonder stressvolle tijden voor asielzoekers zijn en dat ze vanwege het hoge niveau van stress niet meteen aan alles kunnen denken. Zoals de verzoeker het ook tijdens zijn gehoor heeft uitgelegd, hij is met zijn ex-vrouw en zijn vrouw in België aangekomen. Hij moest toen ze aankwamen veel voor hen zorgen en hij was toen ook erg ziek. Verzoeker was bovendien bijzonder bezorgd over het bekendmaken van zijn nationaliteit vanwege de problemen die hij in Libië ondervond. De heer F.(...) werd in zijn inspanningen vertraagd maar hij heeft toch om deze documenten gevraagd en heeft ze ook voor het gehoor op de zetel van het CGVS ontvangen. Het is dus ten onrechte dat verweerder afleidt uit het feit dat verzoeker deze documenten later vroeg dat hij de asielinstanties probeerde te misleiden en dat hij loog om bescherming te verkrijgen.

Verzoeker is ten slotte van mening dat er in zijn geval serieuze aanwijzingen zijn voor het bestaan van een gegronde en actuele vrees voor vervolging in zijn hoofd en op basis waarvan hij aanspraak kan maken op internationale bescherming. Gelet op de uiteenzettingen in het onderhavig verzoek is het duidelijk dat de door het CGVS aangehaalde tegenstrijdigheden en omissies niet van dien aard zijn dat zij de geloofwaardigheid van het verhaal van de verzoeker op een voldoende manier aantasten. Er kan aldus wel een geloof worden gehecht aan de vrees van verzoeker zodat verzoeker aan alle voorwaarden om over de vluchtelingenstatus of op zijn minst de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te beschikken voldoet.”

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: het document “Jordan: Risk to men, who have been accused by relatives of a girl, of engaging in an illicit affair, and threatened with death; protection available to such men; examples of cases in which men have been "honour-killed”

van Immigration and Refugee Board of Canada van 2 september 2004, een research response van het Research & Information Services Section of the Refugee Review Tribunal van 26 september 2007, een artikel van *le Programme de Communication et des Droits de l'Homme/centre de la Protection et de la Liberté des Journalistes* met vertaling in het Frans, een artikel van *l'Arabe Moderne* van 30 maart 2014 met vertaling in het Frans en een artikel van *La Vérité Internationale* van 24 juli 2011 met vertaling in het Frans.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming geweigerd omdat (i) omwille van tal van tegenstrijdigheden en omissies gedurende zijn asielprocedure geen geloof kan gehecht worden aan zijn bewering dat hij in Jordanië met de dood wordt bedreigd door de familie/stam van S., met wie hij een seksuele relatie had sinds maart 2011, (ii) de documenten in verband met de stammenbemiddeling en de verstoting door zijn familie enkel kopieën betreffen en hieraan enkel bewijswaarde wordt toegekend in geval van een geloofwaardig relaas, en de kopie van tewerkstelling van zijn medewerkster H. en de kopie van een arbeidsovereenkomst van zijn medewerkster S. enkel aantonen dat deze personen bij hem werkzaam waren, niets meer niets minder, (iii) het probleem met zijn bedrijf, waarvan hij aangeeft dat dit niet de reden was van zijn vertrek uit Jordanië en dat hij dit probleem wel kan oplossen omdat het te maken heeft met geld, niet ressorteert onder één van de criteria van de Conventie van Genève en de door hem neergelegde documenten in verband met zijn bedrijf niets wijzigen aan deze appreciatie, (iv) er evenmin redenen zijn om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen op basis van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet, zoals wordt toegelicht, (v) de overige door hem voorgelegde documenten betrekking hebben op zijn nationaliteit en zijn identiteit, gegevens die op zich niet ter discussie staan en de medische attesten die in België zijn afgegeven geen uitstaans hebben met de vluchtelingenconventie.

2.4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."

2.5. In de mate verzoeker, onder verwijzing naar de artikelen 197, 198, 199 van het 'Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status' van UNHCR aanvoert dat onjuiste verklaringen op zich niet een voldoende reden zijn om de status te weigeren en de interviewer de verantwoordelijkheid heeft om deze verklaringen in het licht van de omstandigheden van elk dossier te interpreteren, gaat hij er enerzijds aan voorbij dat de proceduregids geen afdwingbare rechtsregels bevat zodat hij er niet kan op steunen om tot de onwettigheid van de bestreden beslissing te besluiten en anderzijds dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegt met betrekking tot de redenen waarom hij zijn land van herkomst ontvlucht is terwijl van hem minstens verwacht kan worden dat hij middels een coherent en waarachtig relaas aantoonde dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is, wat *in casu* niet het geval is zoals blijkt uit hetgeen volgt.

2.6.1. Vooraf merkt de Raad op dat het gegeven dat verzoeker bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming initieel een valse identiteit en nationaliteit heeft opgegeven en hij aldus de Belgische asielinstanties doelbewust heeft trachten te misleiden reeds een negatieve indicatie inhoudt voor de beoordeling van zijn algehele geloofwaardigheid.

2.6.2. Verzoeker stelt dat hij in Jordanië met de dood wordt bedreigd door de familie/stam van S., een medewerkster met wie hij sinds maart 2011 een seksuele relatie zou hebben gehad. Volgens verzoeker hebben hij en S. het nooit over een huwelijk gehad (administratief dossier, stuk 5, p. 7). Binnen de Jordaanse context en de aldaar heersende normen, gebruiken en tradities, waar de eer van de familie een centrale plaats inneemt, zoals blijkt uit de in het verzoekschrift geciteerde informatie, is een dergelijke seksuele relatie buiten het huwelijk onaanvaardbaar en houdt deze ook grote risico's in voor zowel de jongen als het meisje. Er kan dan ook worden aangenomen dat het aangaan van een dergelijke relatie een weloverwogen keuze is en dat verzoeker deze keuze op een doorleefde en geloofwaardige manier kan toelichten. Hem tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd waarom hij een dergelijk risico neemt wetende dat het binnen de stammencultuur verboden is om een seksuele relatie te hebben voor het huwelijk, kwam hij echter niet verder dan *"we waren allebei nog jong en ze was wel mooi en in het begin hadden we gewoon relatie ik had nooit gedacht dat relatie dat niveau zou bereiken en later is onze relatie ontwikkeld"* (administratief dossier, stuk 5, p. 7). Daar verzoeker en S. zich maar al te zeer bewust moeten zijn geweest van de mogelijke risico's die hun manier van handelen inhield, is het ook niet onredelijk te veronderstellen dat zij de nodige voorzichtigheid aan de dag zouden hebben gelegd en voorzorgsmaatregelen zouden hebben genomen om niet betrappt te worden en hun relatie geheim te houden. Het mag naar het oordeel van de Raad dan ook verbazen dat H., een andere werkneemster van verzoeker, van deze relatie op de hoogte was. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat H. na een ruzie met zijn vriendin S. diens ouders op de hoogte heeft gebracht van haar buitenechtelijke seksuele relatie met hem. Verzoeker zelf heeft dit vernomen van M., de beste vriendin van S. (administratief dossier, stuk 5, p. 7-8). Er mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij kan toelichten waarover de ruzie ging die uiteindelijk aan de basis ligt van de problemen die hem noopten zijn land van herkomst te ontvluchten, *quod non: "hoe is jullie relatie aan het licht gekomen? ik had een andere medewerkster in dienst ze heet H.(...) en mijn vriendin had contact met haar en op een dag hadden ze blijkbaar ruzie en H.(...) heeft haar ouders op de hoogte gesteld waarom zou een andere medewerkster haar baad verklikken? ik weet eigenlijk niet ze hadden blijkbaar die dag ruzie misschien jaloezie en H.(...) heeft alles verteld aan haar ouders en ik had contact met ander meisje M.(...) en ik heb van haar vernomen. wat voor nut heeft H.(...) aan om haar baas in de problemen te brengen want dan komt jaar job ook op de klif te hangen? ik weet het niet ze had conflict met S.(...) en vervolgens heeft ze het aan de ouders verteld."* (administratief dossier, stuk 5, p. 7). Het geheel van

voorgaande vaststellingen en overwegingen doet reeds ernstige twijfels rijzen bij verzoekers verklaringen over zijn relatie met S. en de manier waarop deze relatie aan het licht zou zijn gekomen.

Verzoekers geloofwaardigheid wordt verder onderuit gehaald door een aantal opvallende omissies in zijn verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande correct aangehaald *“Vooreerst beweert u op de zetel van het CGVS, dd. 09/01/2018, dat op 26 oktober 2011 uw ouderlijk huis in al Zarqa (in al Isqan wijk) door de familie a.(...) K.(...) werd beschoten en vervolgens uw broer ongemerkt diezelfde avond u uw paspoort in Amman is komen brengen waarmee u direct, diezelfde dag nog, het land heeft verlaten (CGVS, pp. 2, 7, 8, 9 en 11). In de Vragenlijst voor het CGVS (dd. 08/02/2017) heeft u echter slechts verklaart dat ze u thuis zijn komen zoeken maar u gelukkig op dat moment niet thuis was, niets meer en niets minder (Vragenlijst punt 3 vraag 5). Moest er effectief geloof kunnen worden gehecht aan dit schietincident kan er toch van uit worden gegaan dat u een dergelijk gegeven zeker wel zou hebben vermeld in uw initieel gehoor. De vaststelling dat u dit niet hebt gedaan, komt uw geloofwaardigheid niet ten goede.”* en *“(…) Meer nog, u heeft in uw Vragenlijst nooit melding gemaakt van het feit dat er op 28 oktober 2011 een document is opgesteld tussen beide stammen waarin te lezen staat dat de stam a.(...) K.(...) uw dood eist en niet akkoord gaat met verzoening, noch heeft u enige allusie gemaakt op het document waarin uw familie F.(...) u verstoot naar aanleiding van uw criminele daad (dixit vertaling van het document toegevoegd aan het administratief dossier). Geconfronteerd met dermate grote lacune, namelijk de verstoting, vergoelijkt u dit door te stellen dat u heel zenuwachtig was tijdens het eerste interview en u moe was na een lange reis en u er niet bij heeft stilgestaan (CGVS, p. 12). Gewezen op het feit dat pas een maand na het indienen van uw asielaanvraag (dd. 11/01/2017) dit bewuste interview plaatsvond, werpt u andermaal op dat u bij aankomst ziek was geworden en u op dag van het interview zenuwachtig was en u toen uw naam hebt laten veranderen en u geen documenten bij had (CGVS, p. 12). Tot driemaal toe wordt u deze vraag gesteld en telkens haalt u dezelfde argumenten aan : moe, zenuwachtig, ziek, niet aan gedacht (CGVS, pp. 12 en 13). Het feit dat er u toen gevraagd werd om bondig te zijn en er veel vragen werden gesteld over uw reisweg bieden geen verschoning om een dergelijk cruciaal element dat mede aan de grond ligt van uw asielaanvraag niet te vermelden temeer er u aan het begin van het gehoor op het CGVS expliciet gevraagd werd of u opmerkingen had met betrekking tot het eerste interview en of u alle essentiële elementen in kader van uw asielaanvraag had aangekaart (CGVS, p. 1). U had geen opmerkingen en u had alle essentiële elementen aangekaart, zo stelde u (CGVS, pp. 1 en 2). (…)”* De Raad benadrukt dat van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Uit de lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kreeg om al zijn asielmotieven kort uiteen te zetten. Bovendien werd aan verzoeker op het einde van het interview de mogelijkheid geboden om bijkomende opmerkingen te geven en werd hem uitdrukkelijk gevraagd of hij nog iets wenste toe te voegen (administratief dossier, stuk 22, vragenlijst CGVS, vragen 3.5., 3.7. en 3.8.). Verzoeker maakte echter op geen enkel ogenblik gewag van de beschieting van zijn ouderlijk huis, noch van de verstoting door zijn familie. Niettegenstaande het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoering of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan wel redelijkerwijs van verzoeker worden verwacht dat hij dermate essentiële elementen in zijn relaas bij aanvang van de procedure spontaan zou vermelden zo deze feiten op enige waarheid zouden berusten. Dat het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken kort moest zijn, verzoeker herhaaldelijk werd gevraagd om beknopt te zijn en hem werd uitgelegd dat hij op het Commissariaat-generaal alles in detail zou kunnen uitleggen, doet hieraan geen afbreuk. Het is overigens niet ernstig om na confrontatie met de bestreden beslissing op algemene wijze kritiek te uiten op het verloop van het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken. De Raad wijst erop dat niets verzoeker ervan weerhield om een opmerking te formuleren indien hij zich niet akkoord kon verklaren met de manier waarop hij werd gehoord. Uit het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker heeft nagelaten dit te doen en dat hij de vragenlijst ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken zonder voorbehoud heeft ondertekend en aldus te kennen heeft gegeven dat de inhoud ervan overeenstemt met de inlichtingen die hij heeft verstrekt en dat deze inlichtingen oprecht, volledig en correct zijn. Bovendien verklaarde verzoeker bij aanvang van het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken alle essentiële elementen heeft aangehaald waarom hij asiel aanvraagt (administratief dossier, stuk 5, p. 1). Verzoeker geeft aldus geen aanvaardbare verklaring voor het niet vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken van dergelijke cruciale elementen in zijn relaas zodat deze omissies zijn algehele geloofwaardigheid verder op de helling zetten.

Dat verzoeker werd verstoten door zijn familie, zoals moet blijken uit het door hem dienaangaande neergelegde document, wordt overigens tegengesproken door zijn verklaringen dat hij tot op heden contacten onderhoudt met zijn familie, die hem ook documenten heeft opgestuurd ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming (administratief dossier, stuk 5, p. 10-11).

Voorts kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden bijgetreden waar in de bestreden beslissing het volgende wordt uiteengezet: *“Daarnaast beweerde u in uw Vragenlijst dat u, voordat de familie van S.(...) naar uw huis in al Zarqa kwam, door de familie van S.(...) telefonisch met de dood was bedreigd (Vragenlijst punt 3 vraag 5). Op de zetel van het CGVS gepeild of u in dezer oit rechtstreeks door de familie van S.(...) bent bedreigd , antwoordt u dat dit niet het geval was aangezien u ze nooit ontmoet hebt. Vervolgens gevraagd of u ze ooit hebt gesproken antwoordt u andermaal resoluut ‘neen’ (CGVS, p. 11). Geconfronteerd met uw verklaringen in de Vragenlijst beweert u dat u in Egypte telefonisch bedreigd bent door onbekenden omwille van uw bedrijf maar dat dit niets te maken heeft met S.(...) en haar familie (CGVS, p. 11). Andermaal gewezen op het feit dat u bij de DVZ verklaarde telefonisch door de familie van S.(...) met de dood te zijn bedreigd , werpt u opnieuw op dat u enkel in Egypte een dreigtelefoon kreeg en dat er misschien wel een fout was gemaakt (CGVS, p. 12). Het hoeft geen betoog dat dit geen afdoende verschoning biedt. De verklaring over de telefonische doodsbedreiging staat in de Vragenlijst vermeld in kader van uw problemen met de familie van S.(...) en niet naar aanleiding van uw problemen met uw firma en kan er hieromtrent geen misverstand zijn ontstaan.”* Verzoeker blijft erbij dat er sprake is van een misverstand. Hij ontkent dat hij ooit heeft gezegd dat hij door de familie van S. telefonisch met de dood werd bedreigd. Wel verklaarde hij naar eigen zeggen dat zijn familie fysiek en telefonisch bedreigd werd. Verzoeker kan in zijn betoog niet worden gevolgd. Zijn verklaringen ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken, die hij voor akkoord heeft ondertekend nadat het verslag hem werd voorgelezen in het Arabisch, zijn immers duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar: *“(…) Sedert begin 2011 kreeg ik een sexuele relatie met één van mijn werknemers. Het was met de genaamde S.(...) D.(...) dat ik een relatie had. De familie van S.(...) kwam hierachter. Dit omdat een andere weknemer van mij genaamd H.(...) onze relatie aan het licht bracht bij de familie van S.(...). De familie van S.(...) waren woedend. Ik had volgens hen hun eer geschonden en moest dit nu betalen met mijn leven. Ze bedreigden mij telefonisch met de dood. (...)”* (administratief dossier, stuk 22, vragenlijst CGVS, vraag 3.5.). Van een misverstand kan naar mening van de Raad aldus geen sprake zijn.

Ook weinig geloofwaardig is het feit dat verzoeker reeds op 26 oktober 2011, dezelfde dag waarop zijn relatie aan het licht is gekomen en waarop zijn ouderlijk huis in Zarqa werd aangevallen door de familie van S., onmiddellijk de drastische beslissing nam om Jordanië te verlaten en halsoverkop is vertrokken zonder de uitkomst van de stammenbemiddeling af te wachten (administratief dossier, stuk 5, p. 7-9). Dit klemt des te meer daar ook verzoekers verklaringen over de bemiddelingspoging de Raad allerminst overtuigen. Zo zou twee dagen nadat verzoekers relatie bekend geworden was reeds een attest zijn opgesteld waarin staat dat de stam van S. hem mag doden. Volgens verzoeker werden de onderhandelingen geleid door de mukhtar, die slechts twee keer zou gesproken hebben met de familie van S., die echter beide keren weigerde in te stemmen met een huwelijk. Tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd waarom de mukhtar de bemiddeling zo snel heeft opgegeven, kwam verzoeker niet verder dan *“mijn stam heeft twee keer geprobeerd en het heeft niets opgeleverd en ze hebben gewoon die zaak aan de kant gezet mijn vader was moe van die zaak en het is zo gebeven.”* (administratief dossier, stuk 5, p. 8-9). De Raad wijst erop dat deze verzoeningspoging bepalend was voor verzoekers verdere leven. De Raad acht het dan ook volstrekt ongeloofwaardig dat verzoekers vader/familie/stam de bemiddeling zo snel zou staken omdat “het niets oplevert” en zijn vader “moe was van die zaak”.

Tot slot stelt de Raad vast dat verzoeker ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat zijn problemen ondertussen zijn uitgegroeid tot een vete tussen de clan van S. en de clan van zijn familie (administratief dossier, stuk 22, vragenlijst CGVS, vraag 3.5.). Tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon hij deze eerdere bewering echter niet opnieuw bevestigen, noch hiervoor een plausibele verklaring bieden. Het lijkt er eerder op dat hij na confrontatie beseftte dat zijn verklaringen over het ontstaan van een vete tussen clans geen steek hielden: ***“bij vragenlijst heeft u ook laten noteren dat ondertussen problemen zijn uitgegroeid tot vete tussen clans van S.(...) en die van u maar hoe kan dat als uw familie u verstoten heeft want dat is net de hele bedoeling van verstoting dat familie met rust wordt gelaten en dat wordt ook zo gerespecteerd door de stammencultuur? de stam van S.(...) heeft mijn familie aangevallen voordat attest is opgesteld vervolgens moest mijn familie verhuizen vzan straat 16 naar straat 36 en beiden bevinden zich in straat Zarqa maar op 08/02/2017 heeft u gezegd***

dat ondertussen de problemen zijn uitgegroeid tot een vete tussen twee clans; dat is niet logisch gezien de stammencultuur de verstoting van u door familie aanvaarden tot driemaal toe moet conclusie opnieuw meegedeeld worden. mijn familie werd twee keer aangevallen na tweede keer hebben ze me verstoten en vervolgens hebben ze de buurt verlaten." (administratief dossier, stuk 5, p. 13-14). Het voorgaande doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door verzoeker uiteengezette asielmotieven. In het verzoekschrift komt verzoeker niet verder dan het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het verwijzen naar algemene informatie over eerwraak en het tribale recht in Jordanië, waarmee hij er geenszins in slaagt zijn geloofwaardigheid te herstellen. Een loutere verwijzing naar de bestaande situatie in het land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat ook verzoekers relaas op enige waarheid zou berusten en dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

In acht genomen het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering als zou hij in geval van terugkeer naar Jordanië eerwraak hoeven te vrezen omwille van zijn ongeoorloofde relatie met S.. De door verzoeker ter staving van zijn vrees voor eermoord neergelegde documenten doen niets af aan dit besluit. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beoordeelt deze documenten correct als volgt: *"De door u neergelegde documenten, namelijk een kopie van stammenbemiddeling met de stam a.(...) K.(...) dd. 28/10/2011 en een kopie van verstoting van Y.(...) A.(...) O.(...) F.(...) door de familie F.(...), betreffen enkel kopieën en hieraan wordt enkel bewijswaarde toegekend in het geval van een geloofwaardig relaas. Dit is in casu niet het geval. Een kopie van tewerkstelling van uw medewerkster H.(...) dd. 01/12/2010 en een kopie van een arbeidsovereenkomst van uw medewerkster S.(...) al K.(...) dd. 01/12/2010 tonen enkel aan dat deze personen bij u werkzaam waren, niets meer niets minder."*

2.6.3. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift volledig voorbij gaat aan de motieven van de bestreden beslissing waar correct wordt geoordeeld dat het probleem met zijn bedrijf, waarvan hij aangeeft dat dit niet de reden was van zijn vertrek uit Jordanië en dat hij dit probleem wel kan oplossen omdat het te maken heeft met geld, niet ressorteert onder één van de criteria van de Conventie van Genève: *"Wat betreft uw problemen met uw bedrijf dewelke uzelf in de marge aankomt, dient te worden opgemerkt dat dit feiten zijn die ressorteren onder de gemeenrechtelijke sfeer. Zo werd u in juni-juli 2011 een nacht vastgehouden door de politie omdat er niet voldoende geld op uw rekening stond om uw klanten uit te betalen en werd u vrijgelaten na het vereffenen van de rekeningen bij de bank (CGVS, p. 4). De rechtbank van Amman had u veroordeeld tot het uitbetalen van een geldboete (Vragenlijst punt 3 vragen 1 en 2). Verder geeft u zelf aan dat dit niet de reden was van uw vertrek uit Jordanië (CGVS, p. 6). U beweert later in Egypte telefonisch te zijn bedreigd door klanten die ongeduldig waren omdat het probleem met de cheques nog niet was opgelost (CGVS, p. 11). Gepeild waarom u deze problemen met het bedrijf niet hebt aangekaart bij het invullen van de Vragenlijst (meer bepaald bij punt 3 vraag 7), geeft u zelf aan dat u het probleem met uw bedrijf wel kan oplossen omdat het te maken heeft met geld en dat de reden van uw vertrek te maken had met S.(...) en de dreigementen van haar familie maar dat u hiervoor niet naar de autoriteiten kon stappen omdat de meeste leden van haar stam bij de overheid werken (CGVS, p. 11). Tot tweemaal toe gevraagd of u bij terugkeer naar uw land van origine een vrees koestert naar aanleiding van de problemen in verband met uw bedrijf blijft u heel vaag en stelt u dat een paar klanten heel boos reageerden omdat de cheques niet op tijd werden uitbetaald en dat er een aantal dreigementen zijn geuit aan uw adres maar u weet niet of ze serieus zijn of niet (CGVS, p. 11). Verder geïnformeerd of de klanten dan niet via de overheid geprobeerd hebben om hun geld te krijgen, beweert u dat ze klacht hebben ingediend bij de politie (CGVS, p. 11). U verwijst hiervoor naar een document en werpt op dat er een klacht is ingediend in het politiebureau al Muwakkar, doch u vermoedt dat dit door de familie van S.(...) is gebeurd omdat u daar geen klanten heeft (CGVS, p. 12). Dit vermoeden van uwentwege is totaal ongegrond temeer uw vrees voor vervolging in het kader van eermoord ongeloofwaardig is bevonden. Wat betreft de problemen met uw bedrijf dient te worden opgemerkt dat dit motief niet ressorteert onder één van de criteria van de Conventie van Genève, namelijk vervolging omwille van uw politieke overtuiging, uw religie, uw nationaliteit, uw ras of omdat u tot een bepaalde sociale groep zou behoren. De documenten die u neerlegt, namelijk een kopie van inschrijving van uw bedrijf bij de kamer van koophandel in Jordanië, kopie van documenten in verband met uw bedrijf zoals btw nummer, kopie van de inschrijving van uw vennootschap 'Zilaal al Qamar', kopie van vergunning van uw bedrijf, kopie van nationaal nummer van het bedrijf en kopie van overzicht van oproepingen door procureurs-generaal, wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie daar deze elementen hier op zich niet ter discussie staan."* Deze pertinente motieven blijven aldus onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.6.4. Ook de overige door verzoeker voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat zij de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming kunnen ombuigen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beoordeelt deze documenten correct als volgt: *“De overige documenten , namelijk een kopie van uw Jordaans paspoort, een kopie van uw Jordaanse identiteitskaart, een kopie van uw Libisch rijbewijs, een kopie van een proces-verbaal naar aanleiding van het verlies van uw Jordaans paspoort opgesteld in Tripoli dd. 30/05/2016, een kopie van kennisgeving van verlies van uw paspoort te Tripoli, hebben betrekking op uw nationaliteit en uw identiteit, gegevens die hier op zich niet ter discussie staan. Er dient echter wel opgemerkt dat uw ware reisweg niet kan worden gecontroleerd en er hieromtrent ook onduidelijkheid rijst aangezien u op de DVZ verklaarde dat u reeds op 08/10/2011 Jordanië heeft verlaten (Verklaring DVZ punt 31, p. 10), terwijl u op de zetel van het CGVS verklaarde dat dit pas op 26/10/2011 was (CGVS, pp. 4 en 5). De medische attesten die in België zijn afgegeven, namelijk een document van de radiologie voor een echografie op 27/12/2017, een medisch attest dd. 04/01/2018 van de huisarts met betrekking tot het voorschrijven van medicatie voor een depressie en een medisch attest dd. 05/01/2018 van de orthopedist in verband met uw knie, hebben geen uitstaans met de Vluchtelingenconventie. Voor een eventuele beoordeling van deze motieven dient u zich te richten tot de geëigende procedure zijnde 9ter. Volledigheidshalve dient nog opgemerkt dat er zich tijdens het gehoor geen problemen hebben voorgedaan en er ook uit uw verklaringen blijkt dat u de vragen goed hebt begrepen en er hieromtrent geen misverstanden zijn kunnen ontstaan.”*

2.6.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.7. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voegt hier in de bestreden beslissing nog pertinent aan toe: *“Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar Jordanië. Zo maakt u zelf geen melding van het gegeven niet te kunnen rekenen op een correcte rechtsgang in Jordanië naar aanleiding van de problemen met uw bedrijf. Dat u correct werd behandeld blijkt uit het gegeven dat u na een nacht te zijn vastgehouden weer werd vrijgelaten nadat u de rekeningen had vereffend (CGVS p. 4). Bovendien gaf u in kader van het invullen van de Vragenlijst duidelijk aan geen problemen te hebben gehad met uw autoriteiten, noch met medeburgers (Vragenlijst vraag 3 punt 7). Niets wijst er dus op dat u, moest het hier ooit toe komen, geen correcte rechtsgang zou kennen.”*

In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Jordanië actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.9. Waar verzoekster *in fine* vraagt om, in uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een

hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juni tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS